

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy óra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

Városi közgyűlés.

Pécs, 1899. október 16.

Szörnyű nagy érdeklődés mellett indult meg a mai városi közgyűlés; a városatyák sűrű tömegekben lepték el a padsorokat, a karzaton ember szorongott ember hátán s ezt egészen természetesnek találta volna minden idegen, aki véletlenül a terembe vetődik, mert a tárgysorozaton olyan fontos kérdések voltak eldöntésre kitézve, a melyek iránt érdeklődni minden városatyának lelkiismereti kötelessége.

A bor, hus és égetett szeszes italoknak ujjabb, még pedig tetemes városi adóval való megterhelése, a városi költségvetés tárgyalása, ujjabb 10% pótdadó emeléssel, a házbérkrajcár adó eltörlése, illetve mással való pótlása iránti kérvények, a postapalota telkéhez szükséges kisajátítások, a szigeti külvárosi iskola építése: mind oly tárgyak, a melyek a városi lakosságnak mélyen a zsebébe vágnak, illő tehát, hogy a városatyák jól meghányják-vessék azokat és ezek elintézésénél személyes részvételükkel is kivegyék a maguk részét a felelősségből, amely ezek alapján a törvényhatóságot terheli a közönséggel szemben.

Csakhogy a ma tapasztalt közérdeklődést nem ezek a tárgyak keltették föl, a városatyák buzgalma csupán egyetlen pontra vezethető vissza: a gyámügyészi állásnak választás utján való betöltésére, s mikor ezen átesett a tisztelt közgyűlés, alig fele maradt meg az előbb még oly nagyon érdeklődő bizottsági tagoknak a teremben.

Nem kicsinyeljük a betöltés alá került állás fontosságát, de akkor, a mikor az állásra jelentkezettek valamennyien kifogástalan képzettségű, tiszta jellemű férfiak, kiktől megválasztatásuk esetére egyformán jogosítottak voltunk elismerésre méltó ügybuzgóságot is várni: ennek a személyi kérdésnek az eldöntése fontosság tekintében mégis csak nem ér föl a fönt elősorolt ügyek fontosságával, amely iránt már sokkal csekélyebb volt az érdeklődés.

Megcsappant érdeklődés mellett, de annál figyelemre méltóbb mederben indult meg tehát a költségvetés fölött az általános vita, a melyben *Littke* József súlyos igazságokat hangoztatott a város gazdálkodási rendszerének jellemzésére. A terhek folyton növekednek az elviselhetlenségig s ezzel semmiképpen sem tart lépést a város haladása. A vízvezeték, a városház építése, a villamos vasut ügye nyugszik, a pályaudvarhoz kötelezett 84.000 frtos hozzájárulás fedezetéről sem történt gondoskodás stb.

Igaza volt azonban a polgármesternek is, mikor arról panaszkodott, hogy a város szükségleteinek természetszerű fokozódásával szemben az állam rideg fiskalitási szempontokból egymásután vonja el a városoktól azokat a bevételi forrásokat, a melyek a városi élet fejlődésével arányban fejlődés-képesek.

A polgármester azonban rózsásabbnak látja a jövőt, a mikor az állam majd hathatós támogatásával kárpótolni fogja a városokat elvont segélyforrásaikért. Mi ugyan nagyon tamáskodunk ebben, de ha alapos a polgármesteri reménykedés, akkor szerintük azoknak a szükségleteknek a megteremtésével is várakozhattunk volna, a melyek a mostani nagy tehertöbbletet zúdították a publikum nyakába.

A költségvetés részletes tárgyalásánál az amerikai szőlőtelep és a házbérkrajcár ügye keltett nagyobb vitákat, a melyek d. u. 1/2-ig tartottak, a mikor is a főispán az ülés folytatását d. u. 4 órára tűzte ki.

A közgyűlés lefolyásáról a következő részletes tudósításban számolunk be:

Zsulolásig megtelt a közgyűlési nagyterem ma délelőtt kilenc órára. Szorongtak a városatyák a padokban; szorongott a közönség a karzaton és a kortések a lépcsőkön, meg a folyosón (ezek persze azért, hogy ki lesz a győztes az ügyészi állásért kilátásban levő választási küzdelemben.)

Báró *Fejérváry* Imre dr. főispán pont

kilenc órákor megjelent a teremben s elfoglalván az elnöki széket, üdvözölte a szép számban megjelent bizottsági tagokat s a közgyűlést megnyitotta.

Napirend előtt ki sem kívánván felszólalni, nyomban kezdetét vette a tárgysorozat tárgyalása.

A első pont volt a belügyminiszter rendelete az 1898. évi 205. számú közgyűlési határozattal alkotott törvényhatósági

szervezési szabályrendelet felülvizsgálata tárgyában. *Tróber* Aladár dr. főjegyző olvasta a szervezési szabályrendeletet jóváhagyó belügyminiszteri rendeletet, mely a tisztviselők fizetésrendezését jóváhagyta, egyebekben apróbb pótlásokat rendel el. Elrendeli egyszersmind a mezőgazdasági bizottságról, a szinügyi szabályzatról s több ily ügyvitelről szóló szabályrendeleteket alkotását.

A rendelet felolvasása után a *főispán* elrendelte a belügyminiszter által kívánt módosítások pontonkénti tárgyalását.

Záray Károly dr. a 44-ik szakasznál felszólalt, hogy az abban foglalt intézkedések nem egyeznek meg a kórházi szabályrendelet megfelelő intézkedéseivel.

Majorossy Imre polgármester ezzel kezdte válaszát (szokása szerint):

— Bocsanat, nincs igaza . . .

Záray Károly dr.: Hát ezt csak nem lehet tagadni, mikor fehéren feketével áll!

Majorossy Imre polgármester az erre támadt nagy mozgás közben azután higgadtabb hangon magyarázza ki, hogy a szervezési szabályrendelet a fő zsinórmérték, tehát, ha nem egyezik meg vele valamiben a kórházi szabályrendelet, majd azon kell módosítani.

Szuly János ügyvéd a fizetésrendezés fedezetét illetőleg szólal fel. Indítványozza, hogy a költségvetésbe is felvett fedezetre mondja ki a közgyűlés, hogy arra csakis a házbérkrajcáradó jövedelmét jelöli ki, vagyis a fedezet által felmerült 1900. évi többletet a házbérkrajcáradó terhére írja.

A *főispán* ama megjegyzése után, hogy a házbérkrajcáradó már jóváhagyatott s ennek jövedelmét be kell állítani a költségvetésbe; de a jövedelemnek megfelelő kiadási tétel beállítását is kívánta a miniszter s ezt meg is kell tenni. Erről tehát a költségvetés tárgyalásakor lehet majd beszélni. *Szuly* János erre jogát a költségvetés tárgyalására fenntartván, a Tanácsnak a rendeletre vonatkozó egyéb előterjesztéseit elfogadta.

Elfogadta ezt a közgyűlés is s így átterhettek a következő tárgyra, mely a belügy-

A pécs-baranyai központi takarékpénztár, részvénytársaság

közhirré teszi, hogy **1899. október 16. napjától kezdve**

az intézeti alapszabályok 20. §-ában körülírt további igazgatósági intézkedésig az intézeti pénztárnál eddig elhelyezett, valamint az ujonnan elhelyezendő takarékpénztári betétek után

4 és 1/2 százalékos kamatot

fizet és ezen kívül a betevők helyett viseli a törvényes betét-kamat-adót is.

Pécsett, 1899 október hó 14. napján.

Az igazgatóság.

miniszter rendelete volt a *falusi borvám illeték és borvámkrajcárok* szedhetésének beszüntetése tárgyában s ebből kifolyólag tanácsi előterjesztés a bor, hús és égetett szeszes italok után szedendő

adóptlékek

iránt alkotott szabályrendelet némely pontjainak helyesbitése tárgyában.

A miniszter elrendelte első sorban, hogy a bor után húsz, a hús után huszonöt százalékos fogyasztási pótlék szedessék; az égetett italok és szesz után 12 fillér, 9 fillér szedessék egészen 1901. december 1-ig bezárólag. Ellenben a borvámot és a borvámkrajcákat megszüntetvén, ezek jövedelmének megfelelőleg a *bor után negyven százalékos pótlékot* rendelt szedetni s elrendelte a fogyasztási adópótlékról szabályrendelet készítését is.

Mutnyánszky Béla volt, a ki az ügyhöz elsőnek szólalt fel. Kérdezi, hogy mivel a falusi borvám *Mária Terézia* által adományozott királyi privilégiumát képezi a városnak, miért szüntethette meg a miniszter? S mivel csak törvény útján lehetne megszüntetni, irjon fel a közgyűlés a kormányhoz, a jog épségben hagyása iránt. És ez alapon állapíttassék meg a borfogyasztási pótlék, a mely a negyven százaléknak megfelel.

A főispán kijelenti, hogy az indítvány tárgyalását nem engedheti meg, mert ez ügyben már egyszer felirt a város a kormányhoz s többszöri felírásához nincs joga.

Aidinger János helyesli a főispán kijelentését. De ily fontos kérdésben mégis kell tanácskozni. A borvám nem közvetlen királyi privilégium. Királyi komissiótól kapta azt a város 1780-ban, mikor felszabadult, hogy legyen pénze a védfalak jókarbantartására. A falak eltűntek, de az adó megmaradt. (Élénk derűtség.) A regálemegváltáskor azt mondta a kormány, hogy ez nem regálertermészetű jog, hanem fogyasztási adó jellegű; 1896-ban pedig nem ismerték el fogyasztási adójellegűnek sem. Különben is a helyette alkalmazott pótlék csak két évre bír érvénnyel . . .

Közbeszólások: Örökre megmarad! Vége van a jognak!

Aidinger János kéri, hogy fogadják el a Tanács javaslatát; a város érdekében jobbat nem lehet tenni.

Mutnyánszky Béla szerint ha a kormányhoz nincs helye feliratnak, intézzenek

feliratot a képviselőházhoz. Csakhogy jogunkat nem szabad feladnunk. Kéri egyszersmind az okmányok a levéltárból felhozatalát.

Majorossy Imre polgármester próbálta ezután bizonyítgatni, hogy jogunkat nem veszítjük el s végre is a főispán felállással akarta eldönteni a javaslat és az indítvány sorsát. A felállással való szavazás azonban zűrzavaros volt s ezért a főispán *névszerinti szavazást* rendelt el, melynek eredménye lett, hogy 58 szóval elfogadták a tanácsi javaslatot az indítványra adott 42 szavazat ellenében.

A harmadik tárgy volt a belügyminiszter rendelete az *Országos Központi Hitelszövetkezet* támogatása iránt. A rendeletet *Tróber* Aladár dr. főjegyző olvasta fel s a közgyűlés elfogadta a Tanács javaslatát, hogy mivel a városnak most nincs pénze s tavaly már anyagi hozzájárulással részt vett a szövetkezet támogatásában, tehát most arról értesítik a minisztert, hogy a város jelenleg csak erkölcsileg támogathatja a szövetkezetet. Következett ezután

a polgármesteri jelentés.

Majorossy Imre polgármester olvasta fel a legutóbbi rendes közgyűlés óta eltelt időről jelentését. A jelentésben lehető rövidséggel vázolta a közigazgatás menetét, megemlékezett a közegészségi állapotról, az iskolákról, a városi muzeumról, a közbiztonságról, a katonai gyakorlótérrel és a köztemetőről. Szólt a szüretéről és a népkonyháról is. De a jelentést nem valami nagy érdeklődéssel hallgatták a városatyák, figyelmüket nem is bírta lekötöni, inkább az ügyészi választásra volt már mindenki kíváncsi. A főispán többször hangoztatta is:

— Csendet kérek!

És csak így lehetett csendben befejeznie a polgármesternek jelentését, mely előadta, hogy a városnál jelenleg hat fegyelmi ügy van folyamatban. Megemlékezett a jelentés dr. *Perls* Ármán, izraelita főrabbi tízéves és *Wiesner* Rajmár bányaigazgató negyvenéves jubileumáról is s végül a vízmizeriákról jelentette, hogy a vizet a lefolyt időben is szorgalmasan — keresték.

A jelentéshez csak egy felszólalás történt a központi temető mellett a szigeti külvárosi fenntartását illetőleg, de a polgármester felvilágosítása után ez is tárgytalanná vált. Most jött

a két négyesre. Francia négyesek helyett migrénes anyós. Borzasztó! Egy hélig nem merem az utcán mutatkozni. Hát van pechesebb ember a világon, mint én? Határozottan merem állítani, hogy nincs. A tavasszal vettem egy biciklit 200 forintért. Már tavaly megtanultam a gépen járni, de azóta bizony jóformán elfelejtettem. Az indulás még meglehetősen sikerült. Nem is lett volna semmi baj, csak ennek a Gödöllőnek ne lennének olyan átkozottul hepe-hupás utcái. A mint leszaladtam a Szőlő-utcából a Főutra, neki megyek egy vígan fűtőreszű szuster-inasnak, a ki gyanútlanul nézegeti a takarékpénztár új házában az építését és szerencsésen összetörtem a szegény fiúnak a lábát. Magamat pedig egy törött orr és törött gép kíséretében szedtek össze az utca kövezetéről. Nem volt elég a magam baja, egy hónapig fizettem az elgázolt fiúért a gyógyítási díjat. Így járok én kérem mindig.

A mint így mérgeledöm a pályaudvaron, megpillantok a közelben egy sziaács-koszorút. Ugy megörültem a füstös, sötét kantinnak, mintha a Szikszaiából a Pozsár György bandájának csalogató hangjait hallottam volna. Lesz legalább, gondoltam, hol ezeket az unalmas órákat agyonütnöm. Bemegyek és kérek fél liter bort, meg egy üveg szódát. Alig veszem a szódát a kezembe, piff-paff a szóda szétrobban, egyenesen a kantinos arcába. Majd kiverte az egyik szemét. Nem tellett bele 2 perc és én . . . innen is ki voltam dobva.

a gyámügyész választás.

A főispán a kijelölt bizottságba meghívta *Krasznay* Mihályt, dr. *Szeregy* Józsefet és *Littke* Józsefet; a közgyűlés részéről pedig beválasztották *Jobst* László dr., *Eizer* János és *Ráth* Mátyas. A kijelölt bizottság működése tartamára az ülést a főispán felfüggesztette, a mely idő alatt a végső erőmegfeszítést fejtették ki a kortések jelöltjeik érdekében a választók kapacitálását illetőleg.

Az ülés újból megnyitván, a főispán bejelenti, hogy a kijelölt bizottság a gyámügyészi állásra valamennyi pályázót betürendszerinti névsorban jelölte s elrendelvény névszerinti titkos szavazást, a szavazatszedő küldöttséget *Kindl* József elnöke alatt *Dischka* Győző és *Hartl* Ferenc bizottsági tagokból alakítja meg.

A szavazás eredménye a következő volt: beadott összesen 109 szavazat, melyek közül *Nick* Alajos dr. 24-et, *Lauber* Rezső dr. 22-öt, *Egry* Béla dr. 15-öt, *Zöld* Sándor dr. 14-et, *Kaufner* Jenő dr. 11-et, *Németh* Arthur dr. 7-et, *Deutsch* Antal dr. 6-ot, *Liber* György dr. 4-et és *Seeh* Károly dr. szintén négyet kapott.

Ennek folytán a főispán a gyámügyészi állásra *Nick* Alajos dr.-t jelentette ki megválasztottnak, a ki a hivatalos esküt a közgyűlés színe előtt le is tette s megköszönvén az iránta nyilvánult bizalmat, a maga részéről hű és buzgó kötelességteljesítést fogad, tisztviselőtársait pedig szíves támogatásra kéri.

Bizottsági tagválasztás.

Wachauer Károly bizottsági tag elhalálása folytán az I. kerületben egy hely megüresedvén, ennek választás útján való betöltésére a közgyűlés i. évi december 3-át jelölte ki határnapul a közgyűlés, a választás vezetésére pedig elnökül *Jobst* László drt és helyettes elnökül *Tamássy* Ferenc bizottsági tagot jelölte ki.

A jövő évi költségvetés.

A költségvetés tárgyalásánál elsőnek *Záray* Károly dr. szólalt föl s annak az óhajának adott kifejezést, hogy a polgármester az általános vitát némi expozéval vezesse be, a melyben általánosságban jelezze a városi gazdálkodás főbb irányelveit s vázolja, hogy az előterjesztett javaslatban miként nyernek ezek érvényesülést. Ez a polgármesteri expozé szol-

Hát van pechesebb ember a világon, mint én?

Mit volt mit tennem? Bementem a várószobába és elkezdtem elmélkedni ennek az árnyékvilágnak folyásáról. Addig-addig fűztem kesergő gondolataimat, míg szépen elaludtam.

A berobogó vonat zakatolása vert fel, nem éppen édes szendergésemből, mert Önök elgondolhatják, hogy a marvány asztal, melyre fejemet hajtottam, nem volt tollal bélelve. Rohanok a a pénztárhoz. Kérek egy másodosztályu jegyet Gödöllőig. Sajnálom, felel kárörvendő arccal a pénztárnok, de a vonat megérkezése után nincs többé jogomba jegyet kiadni. Azt hittem, mindjárt megűt a guta. De nem sok időm volt a gondolkodásra, nem bántam, akár mi történik, felugrottam jegy nélkül a már éppen induló vonatra. Inkább fizetem a jegy árának 3-szorosát; de itt nem maradok többé, hogy egy szódásflaskó ismét engem szerencsétlenségem meg bámulatraméltó mutatványával. Belépek végre kupémbe. Ah! Fortuna istenasszony úgy látszik, még sem feledkezett meg rólam egészen. Szembe találtam magam egy bájos szőke hölgygyel. Egyedül voltunk. A kellemes utra való kilátás csakhamar megvigasztalt az átélt szenvedése-kért. Az ismeretség, mint vasuton mindig, könnyen ment és mihamarabb hozzákezdtem a vár ostromához. A kis szőke nagyon csinos volt és nem igyekezett mind tüzesebbé váló udvarlásomnak véget vetni. Pécelnél elcsillant az első csók és aztán a többi, a többi . . . A pásztorórának Keresztur vetett véget, hol

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy peches ember.

— Gödöllő 5 perc! kiált a kalauz. Sietve ugrom ki a kupéból, hogy égető szomjuságot eloltsam. Futok, rohanok, mint egy őrült és egyszer csak azon veszem magam észre, hogy a vonat szépen elrobogott, engem — még szebben — ott hagyott. Tessék mulatni! Nekem reggel 8 órakor irodában kellene lennem és innen a legközelebbi vonat még csak délután 1/2 órakor indul Budapest felé. No hiszen! Lesz nekem a principálisomtól. A legjobban az bosszant a dologban, hogy az a szemtelen vonat elvitte a kalapomat, meg a botomat. A kalapot egy héttel ezelőtt vettem 4 pengőért, a botot meg a nővérem hozta emlékebe Amerikából. És most tessék. De hiszen tudhattam volna. Kivel is történhetnének ilyen dolgok, ha én velem nem? Ki megy el Soroksárra, Újpest helyett? Ki késik le minden vonatról? Én. Ki önti le ebéd alkalmával levest a szomszédnöje selyem derekát? Megint én. Kinek anyósa érkezik meg ép akkor, mikor már hintóba akarunk szállani, mely benünket a kaszinói bálba vigyen? Hát persze, hogy az én anyósom. És ép akkor okvetlenül migrénjének kell lenni. Vége a mulatságnak. És én szerencsétlen! Foglalkozva voltam mind

gálatna aztán anyagot az eredményes általános vitának.

Polgármester kijelenti, hogy azokat a gazdasági irányelveket, a melyek a jelen költségvetés alapjául szolgálnak, már a főszámvevőnek utasításba adta, a ki ezeknek megfelelően állította össze a költségvetést. A főszámvevő jelentése tehát, a melylyel a költségvetést kísérte, pótolja azt az expozét, melyet *Mutnyánszky* kíván, a melyet tehát itt külön ismételni nem szükséges, miután az kinyomatva, a bizottsági tagoknak megküldetett.

Littke József általánosságban szól a költségvetéshez, bár tudja, hogy hálátlan munkát végez, mert az átöröklött rendszeren változtatni nem fognak; de felszólal, mert kötelességet vél teljesíteni.

Sajnos tapasztalati tény, hogy a város közterhei folyton nőnek s már elviselhetetlen mérvet öltének, de a város haladása ezzel semmiképpen sem tart lépést. Így pl. a vízvezetékek most is ott vagyunk, a hol voltunk évekkor ezelőtt. 1891-ben nagy áldozatok árán létesítettük az új vízvezeték s az eredmény az, hogy nincsen vizünk. A városház építése sem nyer már évek óta megoldást. Drága pénzen megvettünk erre a célra három házát, fel is mondtunk azok bérlőinek; aztán beszüntettük a további lépéseket, nem építünk, kiadtuk újból bérbe a házakat, a melyekért — miután a bérlet csak ideiglenes — nem is kaphatunk megfelelő bért.

Pedig a vízvezeték dolgát megoldhattuk volna már rég, hisz a város nyugati részén elfolyó víz elegendő lenne annak a városrésznek a szükségleteire; a keleti részen is találunk — mint ezt illetékes férfiak bizonyítják — elegendő vizet a keleti városrész ellátására; így a tettyei forrás tisztán a belváros szükségleteit szolgálná, erre pedig mindig elegendő lenne.

A városház építése is kivihető lenne olyan terv mellett, hogy a boltberek s esetleg az itt elhelyezendő posta és táviró béré fődöznék a költségeket.

De nem megyünk előre ott sem, a hol ez a város megterhelése nélkül lehetséges lenne. Így pl. a villamosvasut ügye már egy éve hever a kormánynál. Pedig ez fontos a forgalom föllendítésére s azért ezt a polgármesternek sürgetnie s eredménytelenség esetén a közgyűlésnek jelentést tennie kellett volna.

Városunk gazdaságára mérhetlenül súlyos befolyással volt a helybeli borkereskedelemre mért csapás, a melyet a város hatósága nem igyekezett elhárítani. Egyes bűnösök miatt agyonütötték egész borkereskedésünket. Már egy éve húzódik az a kérdés, hogy az illető

át kellett szállanom a vicinálisra. Udvariasan bucsut akarok venni hölgyemtől, de nem valami kellemes meglepetésemre, tudtomra adja, hogy ő is Budapestre jön. Szent Isten! Mi lesz most? A viszonyok nem szakit olyan 1—2-re véget. Hisz azt is eltagadtam, hogy nős vagyok. Ilyen blamage! Hát még ha a feleségem megtudna valamit? Még csak öt hetes házasság vagyunk és én már . . . De nem, szinte borzadt a hátam még a gondolatra is. »Budapest város« megérkeztünk. Kisegítem szépemet a koupéból. Szerencsémre az állomáson senki sem ismer. Rendeljek fogatot az ön számára szép nagysám? Óh nagyon lekötelné. Egész ismeretlen vagyok itt. Most jövök Franciaországból. Ön talán ismeri Szabó Lászlókat? Nevem . . . azaz, hogy . . . igen! felelek hűledezve. »Nagy egek!« gondolám, hisz az én vagyok. Csak nem engem keres. Én Fehér Daninak mutattam be magam. Jól nézünk már ki. »Pompás, akkor lesz ön oly kegyes és megadja a címet a kocsisnak.« Szívesen drága nagysám, de ha szabad kérdezni, bocsánat az indiszkréciónak, honnan ismeri kegyed Szabókat. Micsoda? A feleségem nővére? Borzasztó! Megőrülök! A feleségem nővére . . . és én . . . Víz! víz! Elájulok. P. B.

vádolt bűnös-e s döntés még most sincsen. Ez alatt szenved nem csak a kereskedő, de szenvednek a bortermelelők is.

Hiányosnak találja magát a költségvetést, mert az kétségtelen, hogy a vasuti pályaudvar munkálataihoz megszavazott 84.000 forintnyi hozzájárulást a jövő évben ki kell fizetnünk s ez a szükséglet a költségvetésben fölveve, annak fedezetéről gondoskodva nincsen. Pedig előre jelzi, hogy ilyen előre látható kiadásokat utólagosan megszavazni nem fog, ha azok a költségvetésbe felveve nem lettek.

Polgármester kijelenti, hogy azokat a közműveket, melyeket programjában létesítendőnek mondott, megvalósítani törekszik. Csakhogy ezeket egyszerre nem lehet kivinni. Oly mélyreható kérdésben pl. mint a vízvezeték ügye, nagyon is igazolt a *Fabius cunctator* politikája. De ebben is folyamatosan vannak az előkészítő lépések s ha szükségesnek fog mutatkozni a bálcsi víz felhasználása, annak mi sem áll útjában, mert erre fenn van tartva a város szabad rendelkezési joga, csak ki kell mutatni, hogy ennek felhasználását nem gátolják közegészségi tekintetek.

Azzal a panaszszal szemben, hogy a közterhek nőnek s még sem történik semmi, a mi ezt igazolhatná, megjegyzi, hogy a város gazdasági programja, mely a történendőket mind felöleli, már régen kész, de megvalósításához fogni nem lehet, mert az állam egymás után szedegeti el azokat a bevételi forrásokat a várostól, a melyek fejlődésképesek.

A kormány programjába fölvette a városok fejlesztését. Ennek keretében a városi törvényhatóságok igazgatására kitérésbe van helyezve az állami dotáció, mint a megyéknél. Az 1899. évi VI. t.-c. is, mely a fogyasztási adókat állami kezelésbe utalta, csak ideiglenes jellegű. Meg kell hát várni annak megszüntetését s akkor majd szabadabban mozoghatunk.

Addig is a vízmizéria ellen mást nem tehetünk, mint amit tettünk. A cél a város vízszükségletének biztosítása. Mikor ez veszélyeztetve volt a forrás rohamos apadása által, először meg lett vonva a víz az ipartelepektől. Mikor ez sem volt elég, elzárattak a fürdőszobák vezetékei, majd a szükség növekedésével az összes magánvízvezetékek elzárása mellett közutak lettek felállítva. Ezzel csak kényelmi igények szenvedtek sérelmet, de a vízszükséglet csak így volt fedezhető. Az igaz, hogy a hidraulikus alkalmatlan helyen vannak, de majd elhelyezik őket az utak szélére, hol a közlekedést nem akadályozzák, mert ezek használata — sajnos — állandó szükségnek látszik. A magánvezetékű főcsapok folytonos nyitogatása és elzárása ugyanis veszélyes, mert azok ennek folytán elromlanak. A magánvezetékek megnyitása tehát csak akkor lesz lehetséges, ha a forrás állandóan elegendő vizet fog szolgáltatni.

A városház építés ügye ügye szakbizottság előtt van, de annak kivitelébe most fogni nem lehet, mert a jelenlegi pénzügyi viszonyok nem alkalmasak egy nagyobb kölcsön realizására.

A villamos vasut ügyét ő is megsürgette személyesen a kormánynál, sürgette számtalanszor a tanács, sőt a közgyűlés is; ebben ehát mulasztás a város hatóságát nem terheli.

A vasuti indóházra megszavazott 84.000 frt nincs a költségvetésben fölveve, mert a város ennek lefizetésére haladékot kért a kormánytól s így most még nem tudhatni, hogy mikor kell azt megfizetni.

A polgármester választát a közgyűlés tudomásul vévén, kezdetét vette a költségvetés részletes tárgyalása.

A szemétkihordás tételénél felszólal *Cirják Ignác* s utalva arra, hogy ezen a címen a városnak 500 frttal több a kiadása, mint a bevétele, indítványozza, hogy adja ki a város a szemétkihordást vállalkozónak bérbe s így még jövedelemre is tehet szert. A polgármester azonban kijelenti, hogy ezt a város már megpróbálta, de csak oly drága ajánlatok ér-

keztek be, a melyek a városi kezelésnél is többbe kerülnek. Erre a közgyűlés *Cirják* indítványát mellőzte.

Az amerikai szőlőtelep tételénél *Záray Károly* kevesli a jövedelmet, mikor a munkáltatás jóformán ingyenes munkaerővel történik.

Cirják Ignác ennek okát abban keresi, hogy a termelt vessző ára nagyon alászállt, a telep pedig olyan nagy, hogy drága napszámosokkal kell munkáltatni. Ezért meg kell kisebbíteni a telepet s nem tömegesen vesszőt termelni eladásra, hanem csupán kísérleti célokra használni, a mire nézve az államtól is segílyt lehetne kérni. Kifogásolja azt is, hogy az idén jóformán kihirdetés nélkül adták el a telep szőlőtermését métermázsánként 7 frtért, míg tavaly 10 frtot kaptak érte.

Herbert János beismeri, hogy most a telep jövedelme megcsappant, de ezt a vesszők árának hanyatlása idézte elő. A kísérletezés maga pedig nem jövedelmező dolog s az oltás is sokba kerül. A szőlő termés, a mi eladásra került, *Jaques*-szőlő volt, a mi rossz minőségű s nem is ér többet 7 frtnál. Az eladást illetőleg arról értesült, hogy a szokott módon lett hirdelve, dobszóval, a városházán való kifüggesztéssel és néhány borkereskedő értesítésével. Ily csekély jelentőségű eladásnál ez elegendő is.

Erreth János megbotráncolásának ad kifejezést afölött, hogy a gazdasági tanácsos csak most szerzett értesülést a szőlőtermés mikénti eladásáról. Az árverés szabályszerűen hirdetendő s nem elég egypár borkereskedő értesítése, mert ez csak a protekciót szolgálja. Figyelmezteti tehát a tanácsot, hogy ezentul jobban ellenőrizze a gazdasági kezelést.

Herbert János utal arra, hogy a szőlő eladása az ő szabadsága idején történt, ezért nem tudott róla.

Mutnyánszky Béla kijelenti, hogy ha a vesszőtermelés többbe kerül, mint a mennyit hoz, meg kell szüntetni s a szőlőtelepet oly méretekre redukálni, a mennyi a vincellérskola gyakorlati oktatási céljaira elegendő. Ott pedig elég minden fajra egy-egy tábla s egy tábla az oltványszőlőknek. Ha a termés eladásakor a gazdasági tanácsos szabadságon volt, kellett volna helyettesítéséről gondoskodni s indítványozza, hogy jövőre minden értékesítés a tanács szankciójával történjék.

Polgármester szerint az eladás eddig szokásos módon történt s azt a tanács elfogadta.

A telep megszorítását nem helyesli, mert a kész telepet föl hagyni nem lehet, hisz a földért még kevesebbet kapunk.

Fekete Mihály indítványára a közgyűlés a szőlőtelep redukálása iránt előterjesztett indítványt előkészítés és jelentéstétel végett a tanácshoz utasítja.

A házbérkrajcár tételénél *Záray* a szabályrendelet eltörlése iránti kérvényeket is tárgyalatni kéri, mert ha itt megszavazzák a tételt, akkor utóbb hasztalan vitatkozunk a házbérkrajcár eltörlése fölött.

Főispán kijelenti, hogy a szabályrendelet érvényben lévén, itt a 41.000 frtos bevétel tétel a költségvetésbe beállítandó, szabályrendelet megváltoztatásának kérdése ettől függetlenül döntendő el.

Aidinger János utal a házbérkrajcár-szabályrendelet végrehajtásának nehézségeire s a nagy visszatetszésre, a melyet az városszerte előidézett, azt megváltoztatandónak tartja. Indítványozza tehát egy bizottság kiküldését, ott majd ő is előterjeszti nézetét, miként lehet ezt a kérdést megoldani.

Záray Károly szerencsétlennek mondja már azt az ideát is, hogy a házbérkrajcárt a tisztviselők fizetésének felemelésével hozták kapcsolatba. Deszerencsétlen maga az az adónem is, mert nem a valódi jövedelmet adóztatja meg s jobban sujtja a nagy családú szegény embert, a ki nagyobb lakást kénytelen tartani. Igazságtalanul sujtja a kereskedőt, ki

üzlethelyisége után aránytalan magas házbérkrajcárt kénytelen fizetni.

A szükséglet megvan, fedezni kell, de igazságos adóval. Indítványozza tehát a házbérkrajcár eltörlését s helyette a városi pótdónak oly fölemelését, a mely a szükségletet fődözi.

Erreth János nem fogadja el Aidinger indítványát, mert még általánosságban sem jelezte, hogy milyen módosítását kívánja a szabályrendeletnek. De nem fogadja el Záray indítványát sem, mert ez homlokegyenest ellenkezik azzal az állásponttal, melyet Záray elfoglalt, mikor a házbérkrajcár behozataláról szó volt. Most még semmiféle irányban nem ismerjük a házbérkrajcáradó hatását, míg erre nézve gyakorlati tapasztalatokat nem szereztünk, nem is tudjuk, hogy milyen irányu változtatásokat tegyünk rajta. Azért a házbérkrajcár eltörlése vagy módosítása iránti kérvények és indítványok fölött napirendretést indítványoz.

A tanács is azt indítványozza, hogy a házbérkrajcár eltörlésére irányuló kérvények elutasítsanak s a közgyűlés többsége ezt el is fogadta, a 41,000 frtos házbérkrajcár bevételt pedig megszavazta.

Ekkor az idő már fél 2-re járván, a főispán az ülés folytatására d. u. 4 órát tűzte ki.

A délutáni ülésen folytatták és befejezték a költségvetés részletes tárgyalását, miről holnapi számunkban fogunk beszámolni.

Esti 7 óra után a főispán a közgyűlés folytatását holnapi kilenc órára tűzte ki.

Hirek.

Pécs, 1899. október 16.

Hétfői level.

Kedves szerkesztő ur! Tudja, csak így levelben sugom meg, hogy szeretném megcsókolni a 52-esek ezredesét, a miért a Széchenyi térre tette át a vasárnap déli térzenét a színház elől. Képzeld el, milyen sok ember elfér a Széchenyi-téren és ezek között milyen sok a vőlegényjelölt!

Mert hiába, ezután vőlegényt fogni még, nehezebb lesz, mint eddig. Mert nemcsak az élet drága, de maga a pénz is megdrágult. Erről a pénzdrágulásról kiollózik maguknak egy verset valami vidéki ujságból (én is tudok ám ollózni, nemcsak maguk) a mint itt következik:

Rémes hír nyilalt a szívembe
És zsebembe egyaránt.
Jaj annak, kit pillanatnyi
Pénzavarnak réme bánt!
Kapkodhat fűhöz-fához. Hiába!
A pénz drága.

A pénz drága lesz már ezután,
Kincs, mely mindennel felér!
Dicsőséget, hirt és erényt,
Vehet a gazdag pénzээр'
Görnyedt fejeken lépked a lába, —
A pénz drága.

A pénz drága lesz ezután,
Övé e földnek üdve mind.
Leányszivők hullnak lába elé,
Ha a gazdag egyet int.
A szerelemnek arany lesz virága. —
A pénz drága.

A pénz drága lesz már ezután,
Szárny, mely ég felé repít.
Ha száz szikla áll utadba,
Ne tétovázz! a pénz majd átsegít.
A bölcs pénzt gyűjt. A többi hiába —
A pénz drága.

A pénz drága lesz már ezután,
Utja bárhol nyitva áll.
Ó, a Hit, ó a Szeretet,
Ó a Cél, az Ideál!
A szép, jó, nemes csak Ó magába,
A pénz drága.

A pénz drága lesz már ezután
S ime közhírré teszem:

Gazdag és vén kisasszonynak ismeretséget keresem.

Cím a kiadóhivatalban. Házasság nincs kizárva.

Jelige: A pénz drága.

No, ugy-e, ügyes kis vers?! Csak az a kár, én nem vagyok *gazdag*. Hogy *vén* nem vagyok, az ebben az esetben mit sem számít.

Hallom, hogy athleták tegnap közgyűléseztek. Tisztikart is választottak, a melyik remélem a tárcáját köti ahhoz, hogy a télen athléta-bálat rendezzenek. Ezen a bálon akarok én is férjet fogni. Ha athléta lesz a férjem, a kora nem számít. Mert a mig athléta a férj, addig nem lehet *vén*.

Hallotta ugy-e, hogy a *Varga Ottó* tanárt megintették. Eddig csak a diákok intették meg, most már a tanárookra került a sor. A közel jövőben majd ilyen képek várhatók:

Tanár (a diákhöz) Láska kérem, már ismét nem tanult semmit. Ugy látszik, magának hiába beszél az ember. Nos, hát tudja meg, hogy ha még egyszer készületlenül találom, kegyelem nélkül megbuktatom.

Diák: A tanár urnak sohasem tud eleget tenni az ember, pedig...

Tanár: Micsoda beszéd ez? Üljön le, számár!

Diák (magában): Igen? No, megállj!

II.

Diák (titkolózva): Kérem szépen igazgató ur, X tanár ur...

Igazgató: Nos, mi az fiam, megvert?

Diák: Dehogy, sokkal nagyobb. Magyarázás közben...

Igazgató: No beszélj, beszélj!

Diák: Jaj, nem is merem elmondani... Megsértette...

Igazgató: Az osztály önértét, ugy-e?

Diák: Nagyobbat, sokkal nagyobbat!...

Igazgató: A tanári kar tekintélyét?

Diák: Még nagyobbat!

Igazgató: A vallást, az egyházat ugy-e bár?

Diák: Annál is nagyobbat!

Igazgató: Talán az állam tekintélyét?

Diák: Még mindig nagyobbat.

Igazgató: Az istenért, a ki...

Diák: Igen... a ki... a ki...

Igazgató: Pszt! Mit mondott?

Diák (a fülébe sugja halkan): Azt mondta, hogy a montenegrói fejedelmek között zsarnokok is voltak.

Igazgató: A montenegrói fejedelmek között? Hiszen mi Montenegróva! barátságos viszonyban állunk. Mást is mondott ugy-e?

Diák: Oh igen, mást is mondott!

Igazgató: Derék ember vagy fiam. Jó hű alattvaló! Ird alá ezt a nyilatkozatot!

Xtanár magyarázat közben felségsértő, lázító kifejezéseket használt.

Diák: (aláírja a nyilatkozatot).

Igazgató: Köszönöm fiam. Most pedig menj és ellenőrizd a többi tanáraidat s ha valami meg nem engedett dolgot mondanak, jelentsd nálam azonnal. Szervusz!

Diák: (el.)

III.

Tanár: (magában) Antidinasztikus és felségsértő magyarázataim miatt állásomtól elmozdítottak. Most mit tegyek? Napidijának nem alkalmaznak. Megpróbálom, hátha kapok egy fizetőpincéri állást!

... Hanem én nem is megyek tanárhoz férjhez. Meg se is kérje egy se a kezemet!

Britt Annika.

Napirend 1899. október 17-én.

Naptár: kedd, okt. 17. — Róm. kath.: Hedvig. — Prot.: Hedvig. — Görög-kel.: (okt. 5.) Karitina. — Zsidó: Marcheswan 13. — Nap két 6 óra 24 perckor; nyugszik 5 óra 7 perckor. — Hold két 4 óra 24 perckor délután; nyugszik 4 óra 49 perckor reggel. Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, száraz idő, éjjeli fagy várható. Színház: »Két Champignol« vigjáték; itt először.

— (Uj egyházkerületi felügyelő.) A pécsi ág. ev. egyház tegnap tartott egyházi ülésében az elhunyt *Radó Kálmán* kir. tanácsos, volt egyházkerületi felügyelő helyett, dr. *Schreiner* Károly soproni ügyvédet választotta meg egyhangulag egyházkerületi felügyelővé.

— (A »Pécsi Athlétikai Klub« közgyűlése.) A »Pécsi Athlétikai Klub« tegnap délután három órakor tartotta meg a tornacsarnokban évi rendes közgyűlését. A közgyűlés az új tisztikart egyhangulag a következően választotta meg: alelnök *Notter* Jenő, titkár *Zsille* Károly, jegyző *Gebauer* Gusztáv, pénztárnok *Zsille* Ferenc, II-od pénztárnok *Jakobi* Viktor, szertáros *Zwinkler* Ferenc, segédszertárnok *Heinész* Elemér, ügyész dr. *Németh* Arthur, orvos dr. *Breuer* József. A választmány tagjai lettek: *Erreth* János, dr. *Lauber* Rezső, *Heinész* Károly, dr. *Gyenes* József, dr. *Obetkó* Dezső, *Kohárits* Károly, *Rác* Izidor, ifj. *Littke* József. A klub a tegnapi közgyűlésén, tekintettel a volt elnök lemondására, elnököt nem választott s az elnökválasztást egy közel jövőben megejtendő rendkívüli közgyűlésen fogja megejteni. Este nyolc órakor a klubtagok vacsorát rendeztek a »Nádor«-szálloda éttermében, hol a multság a legkedélyesebb hangulatban a késő éjjeli órákig tartott.

— (A pécsi jogászok estélye.)

A pécsi jogakadémia polgárai f. hó 21-én a »Vigadó« nagytermében érdekes műsorral táncestélyt rendeznek, melyen a pécsi szintársulat néhány tagja is fog szerepelni. Így *Hadrík* Anna szavalattal, *Tibor* Lóri és *Mezey* Andor énekszámokkal fognak közreműködni. *Fodor* Janka úrhölgy cimbalmon ad elő néhány magyar műdalt, dr. *Késmárky* István jogtanár felolvasással járul hozzá az est sikeréhez, *Sey* Oszkár és *Végh* József joghallgatók pedig szavalni fognak. A jogésziljuság eddig rendezett estélyeinek fényesen sikerült volta elég garanciát nyújt a rendezendő estély sikerére s a valóban érdekes program fényes tanujele az agilis ifjuság buzgó fáradozásának és előkelő izlésének.

— (A személgödör titka.) A közeledő téli évadra tekintettel *Márton* József szent László pusztai lakos néhány napszámossal a háznál levő ásott személgödört tisztította. Tisztítás közben a napszámások egy kendőbe takart kisebb csomó fehéreneműt, egy kékköves arany gyűrűt és egy evőeszközt találtak a személgödörben. Tovább is kutattak, de egyebet nem találtak. Hogy a talált tárgyak hogyan kerültek oda, az a személgödör titka marad, ha csak ki nem deríti a vizsgálat. Nem lehetetlen, hogy valami tolvaj ember rejtette el a holmit *Márton*ék portáján, mely a nyáron át lakatlan volt.

— (Szaporítják a közkutakat.)

A vízmizéria nálunk még egyre tart s elgér a vízvezeték »ujjabb« elzárását hirdető cédulákat kihordó ember a szigetkülvárosból a budaikülvárosba, már ismét várja egy halmaz értesítő, mely a vízvezeték »folytatólagos« elzárásáról értesíti a lakosságot. S miután most egyhamar nincs kilátás reá, hogy a vízvezeteki csapokat megnyisák — hir szerint — megszorítják az utcai hidrások számát, hogy legalább ezuton elégték ki az adófizető polgárok vizigényeit. Végre ez is valami, ha ugyan nem is sok.

— (Pályázat.) A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóságnál egy 1400 frt évi fizetéssel és 350 frt lakbérrel javadalmazott pénzügyi titkári állás van üresedésben. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be a pécsi m. kir. pénzügyigazgatósághoz.

— (Tolvaj kőborcigányok.) *Mészáros* Pál szegzárdi lakos házába, mig ő a mezei munkán volt, kőborcigányok hatoltak be és 25 frt áru férfi és női fehéreneműt emeltek el. A tolvaj kőborcigányok a tett után úgy eltűntek, hogy bottal üthetik a nyomukat.

— (Sváb lakodalom.) Nagy volt az élénkség ma délelőtt a Széchenyi-téren. Ár-

pádról vagy tiz szekér jött be nagy lakodalmat csapni. A híres árpádi muzsikuskok teli tüdővel fújták a bizonyos fazékokhoz hasonló hangu trombitákat. A kocsik kerekei, a lovak fel voltak pántlikázva; sok volt az árpádi fehérenp — kék ruhában. Olyan nagy volt a trombita harsogás, hogy behallatszott a városi közgyűlési terembe és ott is derült pillanatok szerzett. Az anyakönyvvezető előtt történt meg az egybekelés *Hanzi József* és *Hegedűs Róza* között, a ki a püspöki uradalomban cselédeány. A polgári esketés után a ferencrendiek templomába vonult a díszes menet trombitaharsogás mellett, hogy a katolikus vallás tanai szerint megáldhassa a pap frigyüket. Konstatáljuk, hogy a trombitaharsogás dacára sem jutottak Pécs házai Jerikó falainak sorsára. Holnap kedden délelőtt 10 órakor egyébként újabb két sváb lakodalom lesz a városházán.

— **(Tolvaj a pincében.)** Alaposan megjárta a napokban egy *Ozanits György* nevű ember, aki tolvajlasi szándékkal lopódzott be *Kerner Antal* kis-kozári lakos szőlőjébe. *Kernerék* ugyanis a napokban szüreteltek s ezt az alkalmat használta föl *Ozanits* arra, hogy a szőlő pincéjébe lopózzék, a honnan olcsó bort akart magának szerezni. Azonban rajta vesztett, mert a szüret napjának estéjén rázárták az ajtót, hogy nem tudott onnan kimenekülni s miután másnap reggel az erjedésnek indult must olyan fojtóvá tette a pince levegőjét, hogy *Ozanits* közel állott a fulladáshoz, elkezdett segítségért kiáltani. Természetesen kiszabadították a kellemetlen fogságból s átadták a hatóság embereinek. A póruljárt tolvaj most a bíróság előtt fog számolni kalandjáért.

— **(A legújabb világszépe.)** *Clemmons Adél* kisasszony az, a kit Anglia legutóbbi szépségversenyén egyhangulag talált az ítélő bizottság a versenyzők között a legszebbnek, pedig melléje állottak a legismertebb szépségek is. Magas, királynői termete van. Haja aranyoscsillogású, világosbarna és ha leereszti, olyan hosszú, hogy sarkig burkolódzhatik bele, mint egy köpönyegbe. Szemei, melyek világos barnán fénylenek, sötét pillák árnyékolják. Megjelenése egy pillanat alatt elbűvöli a szemlélőt bájával. Jómódu polgári családból származik, de hasonlíthatatlan szépsége utat nyit neki a legelzártabb arisztokrácia termeibe is. Hercegnők versengenek azért, hogy vendégükül láthassák és a felső tizezer fiatal-sága örülten eseng csak egy mosolyáért is. A legnevesebb énekesnők és énekesek sem oly vonzó ma már, pedig ezeknek sokszor ezeket fizetnek egy megjelenésükért, — de ha a meghívókon az áll, hogy *Clemmons* kisasszony is meg fog jelenni, a legritkább esetben történik csak, ha a meghívottak mind el nem mennek.

— **(Jelenet az oltár előtt.)** Szerbiában nagyon el van terjedve az a babona, hogy az asszony legbiztosabban csak úgy nyerheti el az uralmat férje fölött, ha az oltár előtt háromszor a lábára lép. Erre tanította be a 19 éves *Aurórát* is édesanyja, mielőtt *Dimitrievics Dusan* lakatossal örök hűséget esküdni a templomba ment. A templomban kenetteljes szavakkal kezdte meg a pap az esketési szertartást, mire a szép *Auróriának* anyja tanácsai rögtön eszébe jutottak és először kissé félenken völegénye lábára lépett. A gyanutlan völegény mosolygott menyasszonya vélt ügyetlenségén, de egy második lépés már a fájós tyukszemét érte. Ez a tréfa már nem tetszett a völegénynek és meglehetősen kellemetlen arcot vágott, de mindegy, a szép *Auróra*, ki elhatározta, hogy mindenáron uralkodni fog férjén, harmadszor is és pedig most már teljes erővel a völegény lábára lépett. A fiatal embernek erre eszébe jutott, hogy mit jelent a három lábtaposás, iszonyu dühbe jött és menyasszonyát tettelegességgel fenyegette. A menyasszony vérvörös lett, nagy zűrzavar támadt és a pap többé hallani sem akart an-

nak a párnak a megesketéséről, mely már az oltárnál veszekedik. Vegre előállt a leendő anyós és bevallva, hogy ő a bűnös, a völegényt nagynehezen lecsillapította. Azután az összes jelenlevők hozzáláttak, hogy a papot is kapacitálják és így mégis férj és feleség lett az oltár előtt álló fiatal párból, mely a templomban majdhogy össze nem verekedett.

— **(A papagáj a színpadon.)** A *Le Chatelet* színház Párisban a hónap végén egy szenzációs ujdonságot mutat be. A címe *Robinson Crusoe* s hogy teljes legyen az illúzió, a színpadon meg fog jelenni a darabban egy kecske, egy kutya, egy majom és egy papagáj. Az újságokban már jóelőre felhívások jelentek meg, hogy mindazok, akiknek ilyen állatjuk van, jelenjenek meg vele a színháznál ekkor és ekkor. És a mondott időben össze is gyűltek állataikkal együtt. A kutyát és a majmot csakhamar kiválasztották a tömegből és véglegesen megszerezték a színház számára. A kecske a melynek nagyon mellékes szerep jut, még nincs meg, szintugy a papagáj sem, de ezzel van a legtöbb baj. Tudniillik a papagájnak a darabban beszélni kell. Egy egész felvonás alatt ott van a színpadon s éppen egy bizonyos időben kell megszólalnia. Ez éppen a nehézség és nem az, hogy a szükséges szavakra kitanítsák. Eddig már több papagájt visszautasítottak mint alkalmatlant és már-már arról van szó, hogy a papagáj-szerepet töröljék a darabból.

— **(Erdőöri szakvizsgák.)** Ma délelőtt nyolc órakor kezdődtek a vármegyháza közgyűlési termében az erdőöri szakvizsgák. A vizsgáló bizottság elnöke *Halász Géza* kir. erdőfelügyelő, a bizottság tagjai: *Lummitzer Béla* m. kir. főerdész és *Kolozsváry Andor* pécsi székesegyházi uradalmi főerdész. A vizsgára összesen 37-en jelentkeztek Baranya, Somogy és Tolna megyéből s Szlavóniából. Ma folynak az írásbeli vizsgálatok, s holnap kezdődnek a szóbeliek, melyek előreláthatólag négy napot fognak igénybe venni.

— **(Vonatkisiklás.)** A szombati vonatkisiklást nem mint általában elterjedt, az éjjeli vihar okozta, hanem a vonatnak Batta és Ercsi között történt kisiklása. A vonat mozdonya ugyanis ráment a nyílt pályán hagyott lórira, melynek következtében a mozdony és szerkocsi lefordult a töltésről és összetört, a következő kocsi pedig ráfutott a roncsokra. Csoдалatosképpen emberéletben nem esett kár, hanem csak egy vörös ökör szenvedett olymértvű sérüléseket, hogy azonnal kiadta páráját. Négy órai késéssel tudták csak a vonatot a helyszínére érkezett segélymozdonyval tovább indítani.

— **(Szőlősgazdák értekezlete.)** A pécsi szőlős gazdák tegnap délelőtt 11 órakor a Sebők Gyula-féle »Korona« vendéglőben gyűlést tartottak, melynek tárgya általában a pécsi szőlősgazdák helyzetének megvitatása volt. Többek között *Cirják Ignác* a gyűlés vezetője előterjesztette ama miniszteri rendeletet mely szerint a m. kir. pénzügyminiszter a fővárosban és a vidéken divó hektoliterenkénti 2 frt 52 kr. »bor adót« Pécsre — mint bortermelő városra — 3 frt 69 kr.-ban állapította meg. Erre nézve többen azt lindítványozták, hogy készítsenek a pécsi szőlősgazdák memorandumot melyet egy négy tagú küldöttség nyújtson át a miniszternek. Mások azonban e memorandum meddősége mellett érvelve, elhatározta a gyűlés, hogy megalakítják a »Pécsi Szőlősgazdák Szövetkezetét« s ha alapszabályaik jóváhagyatnak, akkor fognak a pénzügyminiszternél lépéseket tenni az indokolatlan túlterhelés miatt. A szövetkezet alakuló közgyűlésének határidejéül f. hó 29-ének d. e. 11 óráját tűzték ki.

— **(A pécsi technikus kör)** tagjai, mint már megirtuk, szombat délután szemlélték meg a szigeti-külvárosi gyakorlótéren végbevitt alagsövezési munkálatokat, melyeket Szalay kulturfőmérnök mutatott be a szép

számban megjelent technikusoknak. A munkálat két részből, az alsó és felső részből áll. Maga az alagsövezés már teljesen kész, de csak a felső rész működik. Az alsó rész még most azért nem működik, mert ennek a víz-elvezető főcsatorna szintje mélyebbre esik, mint a vasúti átereszt jelenlegi szintje. Ennélfogva a vasut igazgatóságának kell intézkedni, hogy a pályatest áteresztének szintje mielőbb leszállíttassék, hogy alagsövezés alsófele működésbe hozható legyen.

— **(A város utcaseprői.)** Nem egyszer volt szerencsénk figyelmeztetni az »illetékes« köröket, hogy a múcsainál is múcsaiabb az a szinte eszelős ragaszkodás, melylyel az utcák seprését épen délben végzik. Tapasztaltuk azonban, hogy sem a jóakaratu figyelmeztetés, sem az egyenes felhívásra mitsem adnak a torony alatt s így csupán minden bővebb s úgy is hiába való magyarázat nélkül közöljük mindenk örömeire s a város dicsőségére, hogy tegnap, midőn a Szentháromság szobra előtt a katonazene játszott, midőn a korzó zsufolva volt sétáló közönséggel, pont délben három utcaseprő oly lankadhatlan szorgalommal kavarta fel az utca porát a járók-kelők orra alá, hogy számosan nem valami dicséretesen nyilatkozva a városi bölcsességről, kénytelenek voltak megszökni a korzóról. Többet talán nem is kell mondanunk?

— **(Kővágó-Szöllős gyárá.)** Ismert alakja volt Kővágó-Szöllősnek az öreg *Keztyüs Antal* bácsi, kinek hült tetemeit szombaton d. u. 4 órakor helyezték örök nyugalomra. Az öreg *Keztyüs Antal* régi függetlenségi ember volt és sok évig volt a község bírója s megyei bizottsági tag. Temetésére *Waniss Sándor* főbíró is kiutazott és huszár parádéval temettette el a község öreg bíróját.

— **(Füredi Sándor hangversenye.)** *Füredi Sándor* fiatal hegedűművész tegnap este 8 órakor a »Vigadó« nagytermében hangversenyt rendezett, melyen városunk előkelő társadalmának számos tagja is részt vett. A fiatal hegedűművész — ki valóban virtuozitással kezeli a hegedűt — minden műsorszámával zajos tapsot aratott. Nem különben a szivességből közreműködött *Hoff Richárd* székesegyházi orgonista zongorakiséréteért és *Zelesny Sarolta* k. a., ki a műsor harmadik száma után néhány magyar dalt énekelt el.

— **(Az új bor hatása.)** *Kender János* és *Müller János* nagyban mulattak a mórági korcsmában s az új borból annyit fogyasztottak, hogy mindketten érezték hatását. Különösen *Kendernek* támadt verekedő kedve, a ki egyre vagdalta a falhoz a literes üvegeket. Egy ilyen repülő üveg úgy vágódott a szomszéd asztalnál borozgató *Schaffer János* fejéhez, hogy azt menten elborította a kiömlő piros vére. A csendőrség sulyos testi sértésért feljelentette *Kender Jánost*, a ki azal védekezik, hogy nem tudja mit cselekedett; mert a bor elvette a józan eszt.

— **(Felakasztotta magát.)** Szegény napszámosok és munkás emberek jártak ma fenn az erdőben rőzsét szedni. A mint a szél fujdogált, észrevették, hogy a sűrűben egy nehézkes test bimbálódzik. Odamenve egy embert láttak felakasztva. Az élet már elszállt testéből, hideg volt mint a jég, szemei kidülledve, arca eltorzulva, a hely, a hol megtalálták, a szkókói dűlőtől északkeleti irányban van a Mecsekerdőben. A munkások azonnal jelentést tettek az ügyeletes rendőrbiztosnál, a ki *Ludvigh Ferenc dr.* kíséretében a helyszínére ment, hogy a vizsgálatot megejtsék. Mintegy 45 éves ember lehetett, kopasz, gyér hajzattal. Ruházata arra vall, hogy a szegényebb osztályhoz tartozott s valószínűleg cipész volt. Ócska szürkésbarna a ruhája, kabátja szürke, kék ing volt rajta piros szegélylyel, lábain egészen új cipők, fején ócska fekete kalap. Egy rozoga pipán, meg egy dohányzacskón kívül mást nem találtak nála, melyben még volt kevéske kis dohány. Kiletét nem sikerült megállapítani, de az már ugyszólván teljesen bi-

zonyos, hogy önkezüleg vetett véget életének. Minden valószínűség arra mutat, hogy már két-három napja lóg a fán, a mit abból is lehet következtetni, hogy a hulla merevsége is megszűnt és hogy az egész testen a minapi nagy zivatar nyomai voltak láthatók. A tetemet a budaikülvárosi hullaházba szállították, hol a holnapi nap folyamán a hivatafos boncolás lesz foganatosítva.

— **(Legszebb és kitűnő jósága)** színházi látcsövek, valamint a legjobb orrszoritók csak *Schönwald* Imre ékszerésznél kaphatók Pécsen, Hattyu épület.

Művészet, irodalom.

Zsidónő.

— Opera 5 felvonásban. Halevytől. —

Aki ezen operát előzőleg látta, ismerte, bizonyos kételkedéssel fogadta a színlapok előleges jelentését, hogy Tiszay a zsidónőt akarja előadatni.

És ezen kételkedés indokolt volt, mert sokkal rövidebb ideje működik színházunkban a szintársulat, semhogy annak minden tagjának képességét alaposan megismerhette volna a nagyközönség, ezen opera pedig igen sok zenei nehézséggel, a szövege meg drámai mélységgel bír, melylyel a könnyű operett-zenéhez és szöveghez szokott színészeink és színésznőinknek nehéz lesz megküzdeni.

De hogy közönségünk előlegezte a bizalmat, mutatta azon körülmény, hogy a színház minden zúga megtelt s hogy megérdemelték szintársulatunk tegnap játszó művészei ezen bizalmat, mutatta azon tapsorkán, mely elementáris erővel kitört, valahányszor egy-egy nehéz énekszámot valóban művészi készültséggel és bravourral előadtak.

Az opera maga a komoly operák közül való, melynek szövege mint dráma is megállná helyét. Ennél fogva az abban játszóknak nemcsak a szöveghez mért mély komolyságu zenére kellett súlyt fektetni, hanem kiváló gondot kellett fordítani szerepük drámai alakítására is. És bátran kijelenthetjük, hogy ez sikerült is nekik, különösen sikerült pedig a férfiszereplőknek.

Igy *Kozma* (Eleazár) és *Mezey* (perjel) oly alakítást és énektudást mutattak be, a mely meglepett mindenkit, mert mindkettőt igen jó színésznek ismertük ugyan, de hogy így megállják helyüket, nem mertük remélni. Ők voltak az opera oszlopai, melyre a többi szereplők támaszkodtak és bátran teheték, mert mindkettő biztos volt szerepében.

Méltó partnere volt *Tibor Lóri* (Recha), kinek hangja ugyan a magas regiszterekben nem volt kifogástalan, de játéka olyan volt, hogy a legrutiniozottabb drámai hősnőnek is dicséretére vált volna.

Méltó dicséret illeti *Szekula* Sárkát, ki *Izabella* szerepében jól megállta helyét és hangját is érvényre tudta emelni.

Megemlíthjük még *Bátosi* Endrét, ki a polgármester szerepében legalább nem rontott. *Lévay* Sárkáról pedig csak annyit mondhatunk, hogy sem hangja, sem játéka nem volt olyan, hogy azt a kis szerepét elfogadhatóvá tette volna.

Dicséretet érdemel az ének és zenekar, az előbbi precíz énekeért, az utóbbi művészi játékaért; mindkettő nagyban hozzájárult az est fényes sikeréhez.

Legtöbb dicséretet azonban *Simándy* J. karmester érdemli, kinek szakértelme és fáradhatóság nem ismerő lankadatlan szorgalma tette lehetővé az opera jó betanulását és kitűnő előadását.

A rendezés is jó volt, az előadás is gyorsan gördült és így volt lehetséges (no meg alapos kihagyásokkal), hogy az ötfelvonásos opera tíz órára véget ért.

Végeredményében pedig gratulálunk derek színigazgatóknak a fényes erkölcsi és

anyagi sikerért, mely csak buzdító lehet ő reá és a nagyközönségre is. (T.)

Vasárnapi előadások.

Vén bakkancsos és fia a huszár. Végre vannak élvezhető vasárnap délutáni előadások is! Tegnap délután *Szigeti* József híres régi népszínműve, a „Vén bakkancsos és fia a huszár” került színre kifogástalan jó előadásban. A vén bakkancsost *Németh* adta elő, sok derült pillanatot szerezve a közönségnek. Tegnap alakításából láttuk, hogy a komolyabb szerepekben is megállja a helyét. Csinos huszárgyerek volt *Kozma* István, énekszámával pedig ismét érvényre juttatta gyönyörű tenorját. Ilon szerepében *Baróthy* Irmát láttuk. *Baróthy* Irma szép megjelenésű, behizelgő hangú színésznő, csak egy kissé több elevenség volna játékában. *Sarlay* Kornélnak tegnapi alakításából ismét csak azt láttuk, hogy kitűnően ért a maszkirozáshoz. Igazi tipikus sváb korcsmárost láttunk tőle; a mi túlzás volt alakításában, azon is jókat kacagott a közönség. *Nádasi* Fricije a szokott jó volt. *Nádasit* eddig minden darabban más-más szerepkörben láttuk és ő mindig megállotta helyét. Nem ártana, ha *Tiszay* direktor több darabban és estéknél gyakrabban léptetné föl tehetséges színésznőket, mert bizony eddig esti előadásokban, nagyobb szerepkörben vajmi ritkán láttuk. Jó volt még *Lidi* szerepében *Lévay* Sárka is. Gyenge madárhangjával elénekelt magyar nótákkal sok tapsot aratott. Hangos szerepében *Bátosit* láttuk, a ki szintén nagyban hozzájárult a jó összejátékhoz.

A pausák alatt a színházat zsufolásig megtöltött közönséget a katonazenekar mulattatta kitűnő zeneszámaival, úgy, hogy egy zeneszám előadása után frenetikus tapsvihárban tört ki. Nagy haladás, hogy a szünetek alatt is gondoskodnak a kellemes szórakoztatásról.

Ezredtrombitás. *Lindau* Pál négy felvonásos énekes életképe került tegnap este zsufolt ház előtt színre. *Lindau* Pál egyike a legszellemesebb német íróknak, darabjait szinte lesi a közönség s ha megír egy-egy bohózatot vagy vigjátékot, zsufolásig megtölti estéről-estére a közönség azon színházakat, ahol *Lindau* fele darabot adnak. Ismerek több *Lindau* darabot a berlini színházakból, egyik szellemesebb, mint a másik és valamennyi az életből van merítve. Ujabbban azonban *Lindau* mellett *Blumenthal* és *Kadelburg* vigjátékírók és operette szövegezők lépnek előtérbe, a kik szinte cégszerűleg gyártják a vidámtárgy darabokat. Nemrég Budapesten az Arany kakas-sal arattak nagy sikert és reméljük, hogy *Tiszay* a jó *Lindau* darab mellett *Blumenthal* és *Kadelburg* darabjait is megismerteti a pécsi közönséggel. Az „Ezredtrombitás” egyike a legjobb *Lindau* daraboknak s a szellemesség vonul végig minden mondatán. A darab a magyar viszonyokhoz mérten van átalakítva, magyar alakokat látunk benne mozogni magyar városokban. A főszereplő a direktort és direktornét illette. Igazi művésztér mind a kettő, úgy játékkal, mint énekszámokkal sok tapsot arattak. *Zsuzsi* szerepében *Baróthy* Irma mozgott a színpadon és mintha az esti játékban több elevenséget tapasztaltunk volna, mint a délutáni alakításában. *Baróthynak* még kis gyakorlat, a pécsi közönségnek pedig megszokás kell, azután *Baróthyt* is kedvenceink közé sorozhatjuk. *Szekula* Sárka *Kati* szerepében szorgalmaskodott, a közönség pedig gyakori tapsviharral honorálta régi kedvencének játékát. *Mezeitől* igazi kabinet alakítást láttunk. Ő volt az ezredtrombitás es trombitájával ugyancsak sok derült pillanatot szerzett a közönségnek. Ének számai a szokott jók voltak. *Németh* megmutatta maszkirozásában, hogy a festék még az elemedettebb koraikat is fiatallá varázsolhatja. *Jeszenszky* Irma *Valeszka* bárónő szerepében járult hozzá a premier sikeréhez, *Sarlay* pedig ismét maszkirozásában igyekezett érvényesülni, sok derült

pillanatot szerezve a közönségnek. *Nádasy* a cukrászinas szerepében, majd később, mint a tekerére mázolt arcú néger szolga ismét kitűnő alakítást produkált. A többi szereplők is, mint *Bátosi*, *Pásztor*, *Sebestyén*, *Nagy* Vilma hozzájárultak az előadás sikeréhez. Reméljük, hogy az „Ezredtrombitás” még egypárszor megkacagtatja a pécsi publikumot, *Tiszaynak* pedig telt házakat hoz.

(Np.)

○ **Flammarion Camille**, a világhírű csillagásznak „A világ vége” című rendkívül érdekesítő munkája, mely eddig csak 5 frtért volt beszerezhető, egy igen szép és 26 illusztrációval ellátott új kiadásban jelent meg *Teleki* József kitűnő fordításában. A munka, dacára az igen izlées kiállításnak, csak 1 frtba kerül. *Flammarion* Kamillt, a csillagászati tudomány szellemes népszerűsítőjét igen előnyösen ismeri, sőt elmondhatjuk, nagy közkedveltségben részesíti hazai közönségünk. Az érdekes és szellemdús művet, mely *Kostyal* Jenő kiadásában Budapest. Erzsébet-körut 30. sz. a. jelent meg és mely dacára, hogy szépen van illusztrálva, 256 oldalra terjed és csak 1 frtba kerül, a t. olvasóinknak a legmelegebben ajánlhatjuk.

○ A „Zenélő Magyarország” zongora-és hegedű zenemű folyóirat október 15-diki XX-dik füzeté a következő ének- és zongoradarabokat hozza: I. *Lengyel Miska* „Ha felmegyek a budai hegyekbe”, most divatos magyar dalt. II. *Hartl* H. „Valse de Salon”, Salondarabot. III. *Braunhoffer Ferenc* „Edit” indulóját. E közkedvelt zeneműfolyóirat, mely hat éves működésével az egész hazai zongorázó közönséget képes volt előfizetői sorába hódítani, minden egyes füzetével megmutatja, hogy a helyzet magaslatán áll, mind változatos műsora, mind pedig a legjobban megválasztott zenedarabjaival. Minden egyes füzeté hasonló gazdag tartalommal mindenkor 10—10 zeneoldalt tartalmazva jelenik meg s hozza a legjobb népdalok-dalok-kuplék-táncok-salondarabok-opera- és operette újdonságokat. Negyedéven 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Előfizethetni csakis a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatala (*Klökner Ede*) zeneműkiadó-hivatalában Bpest, VI., Csengeryutca 62/a, honnan árjegyzéket és mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

○ **Köztelek Zsebnaptár 1900-ra.** Hatodik évfolyam. Szerkesztik: *Rubinek* Gyula és *Szilassy* Zoltan az Országos Magyar Gazdasági Egyesület titkari.

Évről-évre gazdagabb tartalommal és tökéletesebb alakban jelenik meg a gazdák ezen nélkülözhetlen segédkönyve, mely a mezőgazdaság minden ágazatában szükséges gyakorlati adatokat könnyen használható alakban egybegyűjtve tartalmazza. Különös előnye a *Köztelek Zsebnaptár*-nak más hasonló kiadványok felett az, hogy szorosban a hazai viszonyokat tartja szem előtt és adatai a hazai viszonyok között nyert tapasztalatok eredményeit képezik és így használhatóság tekintetében messze túlszárnyalják a mi gazdáink kezében még mindig annyira elterjedt külföldi kiadványokat, örvendetes jelül hazai gazdasági szakirodalmunk erőteljes fejlődésének. A csinos könyv 1 frt 60 krért minden könyvkereskedésben megkapható.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Pótfelszámolások.** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbiroság a bejelentési határidő letelte után jelentkezett hitelezők kérelme folytán vagyombukott *Günsberger* Mór csődügyében a pótfelszámolási határidőt f. hó 28-ának d. e. 9 órájára, vagyombukott *Kann* Lipót mohácsi cég csődügyében pedig f. hó 31-ének d. e. 9 órájára tűzte ki.

§ **Párbaj.** Németh Károly és Hegedüs Alfréd párbaj ügyében végre ma döntött a pécsi kir. törvényszék ítélő bírósága. Rácz Gusztit is kihallgathatták, mert Norderneyből visszatérve itt időzik. Az elnök dr. Simon József volt, bírák pedig Finkey Pál és Bajnovits Ármin. Folyó évi február 13-án történt, hogy Hegedüs Alfréd a katolikus kör mulatóságán Rácz Gusztival huzatott. A cigány azonban egyszerre elment Hegedüs társaságától és ez Hegedüs szerint azért történt, mert Németh Károly Rácz Gusztival beszűntette a zenét. Hegedüs kérdőre vonta Németh Károlyt, de ő határozottan tagadta, hogy Rácz Gusztit eltiltotta volna a játéktól. Össevesztek és ebből keletkezett az affér. Németh Károly segédeként Kristóf Béla huszárezredessel és Czupi Ede honvéd főhadnaggyal provokáltatta Hegedüst, a ki Saxon Béla és Furdós Vilmos huszártiszteket nevezte meg segédekül. A párbaj a lovassági laktanyában folyt le bandage nélkül, a harc képtelenségig. A párbaj szabályosan folyt le s mint párbaj orvosok Németh Károly részéről dr. Kenessey Aladár, Hegedüs Alfréd részéről pedig dr. Bahula József működtek. Mindkét fél a kezén sebesült meg. Hegedüs 8 napon belül, Németh 3 napon belül gyógyult. Gyenes József közbíró erélyes vádbeszédet mondott. Németh Károlyt két heti államfogházra, Hegedüs Alfrédet pedig két havi államfogházra ítélte a törvényszék. Ugy a vádlottak, mint az ügyész megfélebbezte az ítéletet.

§ **Tolvaj cigányasszony.** Kolompár Mari és lánya Kolompár Agnes osztrói cigányasszonyok lopás büntetével vádolva álltak ma a pécsi kir. törvényszék ítélő bírósága előtt. Kolompár Mari Gyenis Lőrinc bántai lakos házába behatolt és az ágyból 13 forintot elemelt. A pénz koronákban és forintokban volt összerakva, az egyik forint pedig keresztel megjelölve. Az ajtónál Kolompár Marit Kovács András meglátta, de az asszony kiszabadult kezei közül, nem veendő észre, hogy piros kockás kendőjéből egy darab corpus delictiként Kovács markában maradt. Így az után könnyű volt a falujában a tolvaji megcsipni s hogy Kolompár Mari megszabadulhasson a biztos elzáratástól, a vele vadházasságban élő férje Gyenis Lőrincnek visszaadta a 13 forintokat. Köztük volt a keresztel megjelölt forintos is és így a lopás most már teljesen bizonyossá vált. Miután a lopás hivatalból üldözendő, dacára annak, hogy a kár megtérült, Kolompár Marit ma 7 havi börtönre ítélték, tekintetbe véve azt is, hogy lopás miatt az utóbbi időkben már két ízben büntetve volt. Kolompár Ágnest feimentették, mert nem bizonyosodott rá, hogy anyjának a lopásban segédkezett nyújtott. A cigányasszonyok védője Erdőssy Lajos volt, a ki fele nevében megfélebbezte az ítéletet.

§ **Össevesztek a harangozáson.** Kármán Lajos keői ev. ref. lelkész tejelentette Menedek Sándort, egy alig 17 éves gyerekmert, hogy az Isten házában kegyeletsértően, nem tekintve azt, hogy templomban van, társát Simon Pált lefelfoizta. A harangozáson veszték össze a fiatalok és a verekedés a templom előtornácában történt és így kegyeletsértés nem követetett el, miért a pécsi kir. törvényszék a vádlottat a vád alól felmentette. A vádlott védője dr. Flóris Endre volt.

Folyó sz. 19. Idénybérlet 19. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Kedd, 1899. október 17-én.

A két Champignol.

Bohózat 3 felvonásban. Irták Feydau és Desvillier.

SZEMÉLYEK:

Champignol	Németh.	Camerette	Sebestyén.
Samit	Könyves.	Celestin	Delli.
Chamel	Tiszay.	Ledout	Bátosi.
Singleton	Nádasy.	Angale	Hadrik.
Fourageon	Sarlay.	Mauricette	Baróthy.

Szerda, okt. hó 18-án

HAMLET.

Schakespeare trágédiája.

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1899. október 18-án.

7691. Lengyel János és társa ellen súlyos testi sértés miatt.
7692. Füttyü Vretyák Vera és társa ellen lopás miatt.
5072. Petrovics Lyuba ellen lopás miatt.
8131. Hahner Ferenc ellen közokirat hamisítás miatt.
1899. évi október hó 20. án.
8132. Perin Sztipó ellen becsületsértés, magánlaksértés és ingatlan vagyon megrongálása miatt.
8133. Szalai Györgyné ellen lopás miatt.
8181. Scheverer Gáspár ellen hatóság elleni erőszak miatt.
8179. Kis Péter (Retig Lukács) ellen tűzvész okozás miatt.

T a n ü g y.

)(**Bezárt iskolák.** A nagypalli községi iskolát, az ott járványosan fellépet bélhagymáz, a baari községi iskolát a vörheny járványos fellépte folytán — bezárták. Az iskolák a járványok teljes elmúltáig zárva maradnak.

)(**Engedélyezett korpótlék.** A vallás-és közoktatásügyi miniszter a siklósi ev. ref. és a baksai községi iskolák tanítóinak 50—50 forint korpótlékot engedélyezett.

T Á V I R A T O K.

— **Öngyilkos ügyvéd.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pekovics Sándor pozsonyi ügyvéd, a vívóklub elnöke, a pozsonyi első takarékpénztár igazgatósági tagja, börze differenciák miatt agyonlötte magát. Pekovics gazdag volt. Bécsben négy háza volt.

— **Ismét egy érdekes eljegyzés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berlinből a „Berliner Lokal-Anzeiger“ jelenti, hogy Ferenc Ferdinánd főherceg eljegyezte Chotek Zelenka grófnőt, Stefánia főhercegnő udvarhölgyét, ki jelenleg Pozsonyban Izabella főhercegnő udvarhölgye s jelenleg harmincegyéves.

— **Osztrák miniszterek Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Clary gróf, osztrák miniszterelnök és az osztrák pénzügyminiszter ma reggel Budapestre érkeztek. Tíz és fél óraker a miniszterelnökségbe hajtottak, hol Széll Kálmánnal, Plósz Sándorral és Lukács László pénzügyminiszterrel hosszasan értekeztek. Az osztrák miniszterek még ma visszatérnek Bécsbe.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fokvárosban híre jár, hogy az angol csapatok a transzváli boer hadtestnek — mely Moder River vidékéről való boerekkel egyesülni igyekezett — utjat állottak és Spysfonstein mellett Kymberleytól délre komolyabb ütközetre került a dolog. Tegnap este 7 óráig e hirt még nem erősítették meg. Hír szerint a boerok megszállták Brodersindding és Kimberley között. Állítólag tűzértséget hoztak magukkal.

Tegnap este 11 óraker azt jelentette Moder River állomás előjárója, hogy Kimberley feől lövések hallatszanak. Az állomásokkal való távirati összeköttetés még nem szakadt meg. A szigorú cenzura miatt a határról késve és összefüggéstelenül ér-

keznek a hírek. Bizonyos azonban, hogy egy gyalogságból, lovasságból és tűzértségből álló nagy hadosztály pénteken reggel Ladysmithből Actonhahnes felé nyugatra indult, hol a boerok állítólag táboroznak.

— **Munkás szindikátusok dicsérete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lilleből sürgönyzik: Millerand miniszter egy iskola megnyására ideérkezett. A munkás szindikátusok és a republikánusok egyesülete fogadtatáskor tisztelegtek a miniszter előtt, ki azt mondotta, hogy nem sokára a szindikátusok legyőzhetlen hatalommá fognak válni s legjobb eszközzel fognak szolgálni a munkaadók és munkások kibékítésére.

— **Az özvegy trónörökösnek esküvője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stefánia főhercegnő és Lónyai esküvője — hír szerint — már november hónapban megtörténik.

— **Titkos tanácsosok esküvője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt kilenc óraker tették le a hivatalos esküt ő felsége kezeibe Hegedüs Sándor és Plósz Sándor miniszterek, Andrassy Gyula, Pokornyi Ármin altábornagy, kassai hadtestparancsnok, ujonnan kinevezett titkos tanácsosok. Az esküvőnél a közös külügyminiszter képviselőtében Széll Kálmán miniszterelnök, továbbá Apponyi Lajos működtek közre. Az esküvőmintát Berger udvari miniszteri tanácsos olvasta elő.

— **Negyven évi szolgálat után.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) A budapesti polgári törvényszék igazgatója, Novák József 40 évi állami szolgálat után nyugalomba vonult. A törvényszéki és bírósági tisztviselők távozó főnökük tiszteletére szombaton este fényes bucsu estét rendeztek a Wampetics-féle vendéglő emeleti nagytermében. Mintegy 300-an voltak jelen ezen a bucsuestén, köztük a fővárosban székelő törvényszékek igazgatói és a jogszóvilág több előkelő tagja. Az ünnepelt igazgatót küldöttség kísérte be a fényesen díszített terembe, ahol a Rákócy hangjai s viharos éljenzés fogadták.

— **A Petőfi társaság ülése.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) A Petőfi társaság tegnap délelőtt kevés tag, de annál nagyobb közönség jelenlétében tartotta meg felolvasó ülését Bartók Lajos elnöklése alatt. A tárgyszorozatot egy értekezés nyitotta meg Molnár Géza vendégtől. Dolgozatát Szana Tamás mutatta be; a címe: *Petőfi a magyar zenében.* Dr. Molnár Géza értekezése a Petőfi dalirodalommal foglalkozik és az első kritika esztétikai méltatása annak a zenekincsnek, a melyhez Petőfi szolgáltatta az anyagot és inspirációt. A tetszéssel fogadott értekezés után Torkos László ült a felolvasó asztalhoz, hogy bemutassa *Hatvani* című 12 énekes tréfás költői beszélyének néhány részletét. Hatvaninak, a debreceni kollegium e század elején élt professzorának bűbajos mesékkel átszőtt alakja most különös kelendőségnek örvend az irodalomban. Megénekelte annak idején Arany János, viselt dolgait megírta Jókai, legutóbb Makai Emil készített egy vígjátékot róla s ma Torkos László tréfás elbeszélését hallottuk. A tudós professzornak *Asmódi*, e rossz szellem a kísérelje s ez vezetni őt keresztül 12 éneken át mindentéle kalandon, míg végre Hatvani a házasság boldog révébe jut. A közönség megtapsolta a sikerült részletet. Utolsónak Prém József olvasta fel *A kapitány úr* című novelláját, amelynek gyors, élénk tempóban lepergő jelentését a közönség megéljenizte. A zárt ülésben, amely ezután következett, a Petőfi ház ról folyt a szó.

— **Ügyvédsegédek gyűlése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az ügyvédsegédek országos egyesülete vasárnap délután 3 órakor tartotta első alakuló közgyűlését az Ujvárosháza üléstermében. Horovics Jenő ideiglenes alelnök avval nyitotta meg a közgyűlést, hogy kifejtette az egyesület fontosságát és nemes hivatását. Az egyesület országosan akarja szervezni az ügyvédi irodákban dolgozó művelt fiatal emberek ügyét, a mely bizony eddig nem állt a legkedvezőbbben. Ugy erkölcsi, mint anyagi támogatásban akarja részesíteni azokat az ügyvédi és jogászi pályára készülő ifjakat, a kik minden tapasztalat és támogatás nélkül lépnek ki a gimnázium falai közül az életbe. — Az ideiglenes tisztikar leköszönése után a közgyűlés megválasztotta az állandó tisztikart.

— **A kir. magyar Természettudományi Társulat ülése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A kir. magyar Természettudományi Társulat növénytanai szakosztálya október hó 17-én, kedden este 6 órakor, az egyetemi növénytanai intézet termében (Museum-körút 4.) ülést tart. Az ülés tárgyai a következők: 1. Bernátsky Jenő: A Nyírség növényeiről. 2. Fanta Adolf: Adatok a cárpellomanicus mákfajok ismeretéhez. (Bemutatóval.) Előterjeszti Schilberszky Károly. 3. Fábry János: Egy névtelen botanikus. 4. Mágócsy Dietz Sándor: Jelentés a Jurányi-emlék ügyében. 5. Schilberszky Károly: Jelentés a természetrajzi folyóirat ügyében.

— **Egy vértanu halála.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Nagyváradon a Szacs vay emlékbizottság ülést tartott, a melyen elhatározták, hogy okt. 27-én Szacs vay Imre vértanu halálának évforduló napján a város küldjön koszorút Szacs vay budapesti sírjára, azonkívül a szobor javára a városzerte és megyeszerte gyűjtést indítanak.

— **Elsülyedt gőzhajó.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Hangesvindből Norvégiaiból írják, hogy egy gőzhajó Roaveri utjában elsülyedt. 30 utas valamint a hajó személyzet életüket veszítették.

— **A görög király Berlinben.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A görög király ugyszinte Miklós főherceg vasárnap reggel Berlinbe érkeztek, tiszteletükre a császár a palotában villásreggelit adott.

— **A román trónörökös állapota.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bukarestből írják, hogy Károly herceg állapota rossza fordult.

— **A király itthon.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A király vasárnap reggel 5 óra 45 perckor külön udvari vonaton Budapestre érkezett. A király igen jó színben van, és a mint a szalon kocsit elhagyta, barátságosan üdvözölte a fogadására megjelenteket. Ezután fogatába ült, és 6 óra 15 perckor érkezett föl a palotába, a hol ő felségét Apponyi udvarnagy fogadta. A király azonnal lakosztályába vonult, s délelőtt a karmeliták templomának felszentelésére hajtattott. A mai délelőtt általános kihallgatás után ő teisége 2 óra 35 perckor külön udvari vonaton Gödöllőre utazott.

— **Új templom.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsben vasárnap délelőtt volt a Kapucinus templom ünnepi alapkövetétele. Az alapkövet Belopotocky tábori püspök szentelte föl.

— **A karmelita templom fölszentelése,** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A király jelenlétében rendkívüli fenynyel ment tegnap végbe a budapesti karmelita templom fölszentelése. Az új templom fölvátásán az udvar tagjain kívül résztvettek a kormány tagjai, az ország főpapjai, a mágnásvilág stb. A fölvátási ünnep a legszebb rendben folyt le és kivíva ő felsége legmagasabb megelegedését. A templom fölszentelése reggel félnyolckor kezdődött. A szertarást Boltizár József esztergomi fölszentelt püspök végezte. Tízre

járt az idő, mire a püspök a templomnak és a két oltárnak fölszentelését befejezte. Fél-tizenegy órakor jött Mária Jozefa főhercegnő; a bejáratnál Károlyi Sándor gróf üdvözölte, mire a főhercegasszony így válaszolt: »Szívvel örvendek, hogy jelen lehetek a mai szép ünnepélyen.« E közben riadó éljenzés jelezte ő felsége jövetelét. A király először Mária Jozefa főhercegnővel váltott néhány szót, ezután fogadta Károlyi Sándor üdvözlését, a kinek szavaira azt mondta:

— Igen szívesen jöttem el a mai szép ünnepélyre.

Ezután Széll Kálmánnal beszélt. A király helyet foglalván a szentélyben, megkezdődött az ünnepi szent mise, a melyet Vaszary pontifikált fényes segédlettel. Ő felsége a mise alatt ájtatosan imádkozott és több ízben leterdelt. Mise után az előcsarnokban a király az építőkkel nyájasan beszélgetett.

— **Új vasutak.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Krisztiániában az »Afenposten« jelenti: Az államtanács elhatározta, hogy a kormány kérjen felhatalmazást arra, hogy 30 millió koronás kölcsönt vegyen föl vasutépítésre.

— **Kihallgatás a szultánnál.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Konstantinápolyban Constans francia nagykövet tegnap kihallgatáson volt a szultánnál, megbeszélve a konstantinápolyi rakodópart kérdését.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nemcsak mondva, de valóban

a legjobb minőségű kávét és
egyéb nemű finom fűszerárut, u. m.

Mandolát, olasz rizsát, valódi
angol tea-rumot, orosz- és
chinai teát, francia pezsgő
és cognac, galicziai likőrök
és Teutsch-féle csemege-
borok, friss prágai sonka és
szalámi, kevert tea-sütemé-
nyek, Mäger-féle csukamáj-
olaj, finom hazai szőlő és
czukorka stb., csak

Bayer Ferencznél

Széchenyi-tér 8. (Piacsek-ház)

kapható.

Hirdetmény.

A „Tamási takarékpénztár“ betevőit ez uton értesíti, hogy a betétkamatlábat f. év október 15-től kezdődőleg $\frac{1}{2}\%$ -kal emelte és így az állandó betéteket, melyek legalább egy évig maradnak elhelyezve, 5% -kal, az ennél rövidebb időre elhelyezetteket pedig $4\frac{1}{2}\%$ -kal kamatoztatja.

A 10% kamatadót az intézet fizeti.

Tamási takarékpénztár.

ŐSZI UJDONSÁGOK!

u. m. kitűnő kárpáti

juh-turó

fabödönökben 50 kr., 1 frt

és 1 frt 60 kr.

Naponta friss frankfurti és mindennemű fölvágottak!

Prágai és hazai sonkák!

Palocsai téglasajt. Új csemege-háringek. Caviár.

Ajánlja legfrissebb minőségben:

Nick A. K. Pécseni, bazár-udvar.

Főraktára az eredeti pilseni sörnek a „polgári sörfőzdéből“.